

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Mt 25, 1 – 13

Text: Mt 24, 40 – 41

Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.

Podobenství o deseti družičkách – tradiční perikopa na poslední neděli v církevním roce svádí k nejrůznějším parabiblickým převyprávěním. Mě napadla následující interpretace. Berte ji však s rezervou, rozhodně to není namířeno proti naší svobodě a nikoho tím nechci urazit. Nicméně tuhle v noci mě toto podobenství šlo hlavou a viděl jsem ho takto:

Tehdy to bude, jako když deset družiček si vzalo respirátory a vyšlo na bohoslužby. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé si vzaly respirátory, ale nevezly si s sebou certifikát o očkování. Rozumné si s respirátorem vzaly i certifikát. Když začala bohoslužba, všechny družičky si sundaly respirátory. Uprostřed bohoslužby se rozlehl křik: Je tu kontrola z hygieny. Všechny družičky si nasazovaly respirátory, ale pošetilým chyběl certifikát o očkování. Tu řekly pošetilé rozumným: „Pošlete nám do mobilu kopii vašeho certifikátu.“ Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, obsahuje osobní data. Jděte se raději očkovat.“ Ale zatímco šly na očkování, přišla kontrola a ty, které měly v pořádku certifikát mohly pokračovat v bohoslužbě a po skončení mohly dokonce do restaurace na oběd. A pak nastal přísný lockdown a všechno bylo zavřené. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: Otevřete nám, už jsme očkované. Ale odpovědí jim bylo: Váš certifikát ještě nebyl platný. Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

Bratři a sestry, odhlédněme od reálií, kterých si můžeme navymýšlet nekonečné množství. Přeneseme-li si všechno do našich poměrů, bude to podobenství fungovat i tak. Autorovi o myšlenku se jedná. Ta aby zůstala. A tou myšlenkou je závěrečné poučení: Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

Je zajímavé, že tu není specifikováno, čeho se ten den nebo hodina týká. Ano, v Ježíšově podobenství jde o hodinu ženichova příchodu na svatbu. Ale to je podobenství. Jakou hodinu a den neznáme my? Myslí se tím konec světa? Kristův druhý příchod na tento svět s velikou mocí a slávou a s anděly nebeskými? Nebo se myslí naopak náš odchod z tohoto světa nebo jak píše apoštol Pavel Tesalonickým, že budeme spolu se zmrtvých-vstalými uchváteni v oblacích vzhůru vstříc Pánu? V každém případě, Ježíš tento nečekaný okamžik popisuje zvláštním způsobem. Říká: Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.

At' už se to týká čehokoliv, co si stejně neumíme představit, důraz je na tom slovu „bděte“. To ostatní neznáme. Neznáme nejen den nebo hodinu, ale neznáme ani co to vlastně bude, ten příchod Syna člověka. Nevíme kdy, kde ani jak. Neznáme, co bude po smrti, neznáme, co bude na konci věků, nevíme, jak vypadá věčnost. Protože jde o skutečnosti jaké „oko nevidělo a ucho neslyšelo“, proto v bibli nacházíme jen obrazy toho, co je před námi. To, co ale dobře víme a podle čeho můžeme jednat, je Ježíšův příkaz: „Bděte.“ Buďte bdělí, strážliví, rozumní, připravení, v pohotovosti, nespěte, neusněte na vavřínech. Protože nejcharakterističtějším rysem parusie, tedy Kristova druhého příchodu na svět je jeho nenadálost, nečekanost, nepředpověditelnost. Ježíš říká: Kdy to bude, to nemůžete vědět, protože ani já sám to nevím.

Proto jedinou rozumnou odpovědí na Ježíšovu výzvu je nečekat na Kristův příchod, myšleno nevyčkávat nečinně, ale v každé chvíli žít stylem „už je to tady!“ Nečekat, až Kristus jednou přijde, ale žít s ním na každý den. Být připraven, být k dispozici v kteroukoliv chvíli. Jen tak nepromeškáme příchod Božího království a Kristovy vlády. Tzn. nenechat nástup do Božího království až na poslední chvíli, kdy dveře se zavírají.

Ježíš o tom mluví prakticky v každém svém podobenství. Vstup do Božího království je přednější, než koupě pole a jiných nemovitostí. Ale když nechcete vejít na hostinu Božího království, tak vás tam nedostane ani pět párů volů, které si koupíte a chcete je napřed vyzkoušet. A půjdete-li napřed pochovat svého otce, i tím promeškáte vstup do radosti Božího království. Vejít do odpočínutí svého Pána je dokonce tak prioritní, že v té chvíli musí jít stranou i vlastní náboženské předpisy, jako je třeba příkázání o dni odpočinku. Proto Ježíš uzdravuje klidně i v sobotu. Účast na Božím království je něco tak žádoucího, že člověk, který pochopí, že se jedná o poklad nedozírné ceny, tak jde, ukryje ho v obyčejném nenápadném poli a pak prodá všechno co má a koupí to pole a poklad je jeho. Království nebeské dokonce stojí za mučednictví. Ježíš říká: Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi. A husité zpívali: „Kristus nám za škody stojí“ a byli jako Hus připraveni položit svůj život za pravdu.

Už chápete, co znamená ono „bděte“, „buďte připraveni“, „buďte hotovi“? Kdo si uvědomí, o co tady jde, tak je hotov obětovat všechno. Vezme si raději oleje nazbyt, do zásoby, jen aby mu nechyběl. Jde s kůží na trh a podniká se svěřenými dary, jen aby je rozmnožil pro svého Pána. Vymete každý kout, aby našel ztracenou minci. Protože tady se nehraje o pozemské poklady, ale o ty nebeské, o ty věčné. Jde o to, abychom nebyli zanechání napospas svému osudu, ale byli přijati za syny a dcery nebeského krále. Abychom přijali občanství v nebesích, abychom byli nalezeni v arše Noemově, abychom byli zachráněni Kristovou krví, prolitou za nás. Bděte tedy, protože můžete přijít o všechno. Ve hře je mnohem víc, než si myslíme a než co si dovedeme představit. My si prostě za žádnou cenu nemůžeme dovolit přijít o věčnost a o účast v Božím království. I kdybychom měli přijít o život, stále existuje něco, co je vzácnější, a o co přijít prostě nesmíme: o tu věčnou existenci v Boží blízkosti a v laskavé náruči našeho nebeského Pána Ježíše Krista.

Modlitba: *Pane Ježíši, ty jsi naše budoucnost. Nic na tomto světě nemůže nahradit tvoji blízkost překračující hranice života i smrti. Věříme ve vzkříšení těla a život věčný. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši, svět sténá pod tíhou ran a bolestí, mnozí trpí a umírají. Prosíme, vysvobod' nás a naše bližní z nemoci a nebezpečné nákazy. Posilni a uzdrav ty, kteří se obávají, že jejich tělo nezvládne bojovat s bolestmi. Prosíme, dej zdravotníkům sílu zvládat péči o nemocné. Modlíme se za všechny, kdo jsou blízko odchodu z tohoto světa, aby neměli zatemněný výhled ke tvé slávě. Prosíme ukaž zbloudilým cestu, dezorientovaným směr a ztracené nalezni. Modlíme se za jednotu v rodinách, ve sboru, v církvi, ve společnosti, v národě. Modlíme se za vládu této země, za tu dosavadní i budoucí. Prosíme za spásu světa – za dar víry pro pochybující, za lásku pro nemilované, za pokoj pro lidi vystresované, za radost pro smutné, za naději pro zoufalé. Pane, kéž tvé království, které není z tohoto světa, do tohoto světa vstoupí a nastolí vládu tvé lásky a přinese mír a pokoj. Amen.*